

Rotu- ja Kansallisuusviha

YKSI tuhoisimpia aseita kapitalistiluokalla ja sen käytyrellä työväenluokan luokkana järjestymistä vastaan, on ehdottomasti rotu- ja kansallisuusvihamielisyyksien lietsominen ja ylläpitäminen työläisten keskuudessa. Niinkauan kuin työläisissä voidaan säilyttää viha ja halveksiminen toisiin kansallisuuksiin ja rotuihin kuuluvia tovereitaan kohtaan, on heidän järjestymisensä ja yhtenäinen luokkatoimintansa jokseenkin täydellisesti ehkäisty. Tämän käsittää tämän maan kapitalistiluokka ja siksi sen kätyrien toimesta koetetaan käyttää kaikenlaiset mahdolliset keinot, että esim. tässä maassa syntyneissä työläisissä säilyisi viha ja halveksuminen ulkomailta tänne siirtyneitä työläisiä kohtaan.

On myönnettävä, että tuolla tämän maan työläisissä säilyvälle ulkomaalaisten toveriensa vihaamisella on jossain määrin oikeutettua syytäkin, sillä onhan paljon sellaisia tapauksia, että teollisessa kehityksessä takapajulla olevista maista tänne siirtyneet tietämättömät työläiset ovat täällä antautuneet lakonrikkureiksi ja tämän maan työläisten elintason polkijoiksi. Tällaiset teot kylläkin ovat tuomittavia, sillä ne ovat suurimpia rikoksia koko työväenluokkaa kohtaan, mutta ne eivät kuitenkaan saisi johtaa työläisiä kansallisuusvihamielisyyksiin. Lakonrikkureita ja orjamaisia raukkoja voi olla ulkomailla syntyneissä työläisissä paljonkin, mutta onhan niitä myöskin tässä maassa syntyneissäkin. Tämä johtuu työläisten tietämättömydestä, eikä suinkaan siitä, että nuo työläiset kuuluvat vissiin kansallisuuteen, tai rotuun. Tällaiset paheet voidaan poistaa kasvatuksen avulla, mutta ei vihalla.

Nämä edellämainitut syyt eivät kuitenkaan ole aiheena siihen, että porvarit yllyttävät tämän maan työläisiä vihaamaan ulkomailla syntyneitä tovereitaan. Eipä suinkaan, sillä eihän porvarien mielestä ole ollenkaan paha asia se, että siirtolaiset alistuvat työskentelemään halvimmilla palkoilla ja menevät lakonrikkureiksi, sillä sitähan juuri he heiltä vaativatkin. Päinvastoin porvaristo syyttää ulkomaalaisia kapinoinemisesta, radikalisuudesta, liiallisesta vaativaisuudesta j. n. e. Kapitalistien mielestä ulkomaalaiset työläiset ovat hyviä, kiitettäviä ja kunnioitettavia työläisiä niinkauan kuin he tyytyväisinä alistuvat tekemään pitkiä päiviä, raskainta ja likaisinta työtä kurjilla nälkäpalkoilla, mutta niinpian kuin he alkavat napisemaan s. o. vaatimaan parannuksia palkka- ja työsuhteisiinsa, niin muuttuvat he "tietämättömiksi vihreäsarvisiksi", "mellastajiksi", "anarkisteiksi", "vapauden vihollisiksi" y. m. s., jotka pitää vangita ja karkoittaa pois maasta mitä pikemmin sitä parempi. Sil-

loin he ovat "vaarallisia olentoja meidän maallemme ja kultaiselle vapaudellemme."

Kapitalistiluokan lietsoma kansallisuusviha osottaa siis selvästi luokkaluonteensa. He eivät vihaa nöyräniskaisia ulkomaalaisia orjia, olivatpa ne minkä värisiä, mustia, keltaisia, valkoisia ja puhukootpa ne minkälaisia kielä tahansa ja olkootpa heidän elintapansa minkälaiset hyvänsä, mutta he vihaavat työläisiä, jotka uskaltavat vaatia suurempaa osuutta sen työläisten työstä riistämstä saaliista. Nämä työläiset se pitää pahimpana vihollisenaan kuulukoipa sitten mihin kansallisuuteen hyvänsä.

Tämä seikka on niin kovin selvä ja jokaiselle valvutuneelle työläiselle helposti huomattava, mutta työväenluokan suurella enemmistöllä se näyttää olevan vieläkin vaikea tajuta, koska kansallisuus- ja rotuvihamielisyydet ovat tänäkin päivänä yleensä valitsevina tämän maan työläisten keskuudessa, ehkäisten heidän järjestymistään ja yhtenäistä luokkataistelutoimintaansa.

MAAILMAN TYÖLÄISET OVAT LUONEET TÄMÄN MAAN RIKKAUDET

Jos haluttaisiin olla aivan perinpohjaisia, niin voitaisiin väittää, että kaikki tässä maassa on siirtolaisten rakentamaa, sillä kaikki muut paitsi ei intiaanit, ovat täällä siirtolaisia ja niiden jälkeläisiä. Kun ensimmäiset valkoihoiset saapuivat tänne yli neljäsatua vuotta sitten, niin tämä maa oli autio erämaa, joka sisälsi äärettömän suuret luonnonrikkauudet. Niitä esille kaivamaan ja hyödyllisiksi tarve-esineiksi rakentamaan kuljetettiin tänne työläisiä, kaiken värisiä ja rotuisia kaikista maailman kolkista. Heitä tuotiin tänne alussa kahleorjina, mutta myöhemmin ovat he tulleet itse näiden pakoittamina palkkaorjina.

Siirtolaisuus tähän maahan ei ollut kovinkaan suurta vuoteen 1820 saakka. Tilastojen mukaan siihen aikaan tuli tänne noin 8,000 henkeä vuosittain siirtolaisina. Tämän maan asukasluku tuohon aikaan oli vielä alle 10,000,000. Tämän jälkeen siirtolaisten tulo alkoi kasvamaan huimaavasti. Esimerkiksi vuosien 1830 ja 1901 välisellä ajalla tuli tänne noin 10,000,000 siirtolaista. Myöhemminä vuosina kohosi siirtolaisuus yli miljoonaan vuodessa. V. 1907 esim. saapui tänne 1,285,000 ja v. 1914 1,218,000 siirtolaista. Tämän jälkeen on siirtolaisten tulo ollut pienempi, ollen siihen synyn maailman sota ja sitten tässä maassa laadittu siirtolaisuutta rajoittava laki.

Ilman selittämättäkin kai jokainen tietää, että valtavan suuri enemmistö niistä tähän maahan tulleista siirtolaisista ovat olleet hyödyllisen työnteki-

jöitä, jotka on nälkä pakoittanut tänne etsimään elämisen mahdollisuuksia. Suurin osa heistä on ollut parhaassa työkunnossa olevaa ja kouluuntunutta työvoimaa, joka on ollut valmis sekä myöskin kykenevä astumaan tuotannon palvelukseen heti ensimmäisenä päivänä tänne saapumisensa jälkeen. Heidän joukossaan on ollut korkealle kehittyneitä tekniikkoja, ammattilaisia jos mille työalalle ja heissä on ollut myöskin voimakkaita raskaimpien töitten tekijöitä. Tämä maa ja sen kapitalistit ovat olleet siinä onnellisessa asemassa muihin maihin verrattuna, että ei ole tarvinnut kasvattaa työvoimaa ja kehittää sitä mahdollisimman tuottokykyiseksi, sillä sitä on virrannut ulkomailta valmiiksi kasvatettuna ja koulutettuna. Tässä onkin perussy s siihen, että tämän maan kapitalistit ovat voineet kasata sellaiset satumaisen suuret rikkaudet varsin lyhyessä ajassa. Tämän maan rikkaudet ovat maailman työläisten tuottamia, tämä on päivän selvä totuus.

HYÖDYTTÄÄKÖ SIIRTOLAISUUTTA RAJOIT- TAVAT LAIT TÄMÄN MAAN TYÖLÄISIÄ

Luokkatiedottomat työläiset uskovat, että tämän maan hallitus on katsonut ennenkaikeka tämän maan työläisten etua siinä, että on rajoittanut siirtolaisten tähän maahan pääsyä. Mitenkä muuten se voisi olla, ajattelevat he, sillä onhan ehdottomasti tämän maan työläisille eduksi, että tänne ei pääse aivan rajaton määrä ulkomaalaista työvoimaa virtaamaan ja huonontamaan jo ennestään kyllin niukkoja työnsaanti mahdollisuuksia täällä. Tässä maassa on miljoonia työläisiä työttömänä, joten siis jokainen uusi tulokas lisää tätä armeijaa ja tekisi tämän maan työväestölle aina vaan vaikeammaksi taistelun nykyisen täällä vallitsevan työläisten elintason säilyttämiseksi. Tämähän näyttää siis hyvin yksinkertaiselta ja johdonmukaiselta asialta.

Luokkatietoiset työläiset käsittävät kuitenkin, että tämän samoin kuin muidenkin maiden kapitalistit ja niiden komennettavissa olevat poliittiset hallitukset palvelevat kaikessa ainoastaan riistoetuja. Siten on tehnyt myöskin Yhdysvaltain hallitus tässäkin siirtolaisuuden rajoittamiskysymyksessä. Tulee ottaa huomioon, että tänäpäivänä kapitalismi on kansainvälinen. Sen riistomahdollisuudet eivät rajoitu johonkin vissiin maahan, joittenkin vissien maantieteellisten rajojen puitteisiin, vaan ne ulottuvat jokaiseen kolikkaan maapallollamme.

Yhdysvaltain kapitalistit, esimerkiksi, ovat sijoittaneet pääomiaan Eurooppaan, Aasiaan, Afriikkaan y. m., joten heidän eduilleen on tällä kertaa parempi pitää niissä maissa olevat työläiset palkkoillaan ja riistää heidän työvoimansa paikallisissa teollisuuslaitoksissa. Yhdysvaltain kapitalistit ovat laskeneet olevan riistoduilleen tuottavampaa riistää kiinalaiset työläiset kotimaassaan Kiinassa, jossa he ovat tottuneet elämään äärettömän alhais- ta elintasoa ja siis tyytymään mitättömän pieniin

palkkoihin. Sensijaan jos kiinalaisten annettaisiin tulla tähän maahan, niin he mahdollisesti paljon pikemmin oppisivat, toisilta työläisiltä korkeammat elintavat ja ryhtyisivät vaatimaan myöskin sen edellytyksiä, s. o. korkeampia palkkoja, lyhempiä työpäiviä j. n e., joka vähentäisi kapitalistien riisto-osuutta.

Tässä se on siis "niksi", mikä selittää tämän maan hallituksen "jalomielisyyden" tämän maan työväestöä kohtaan tässä siirtolaiskysymyksessäkin. Se osottaa sen, että hallitus on katsonut, ei tämän maan työläisten ja kansan parasta, vaan yksinomaan suurpääoman riistoetuja. Suurimmalle osalle tämän maan työväestöä tämä on kuitenkin vaikea käsittää. He uskovat vahvasti, että työttömyys tästä maasta poistuu kokonaan silloin, kun ei päästetä yhtään siirtolaista tänne, eivätkä huomaa siitä, että tämän maan kapitalistit jatkuvasti laajentavat teollisuuslaitoksiaan ulkomailla, joitten tuotteilla vallataan tämän maan ulkomarkkinat ensin ja sitten myöskin kotimaiset markkinat. Tästä lopullisena seurauksena täytyy olla työttömyyden tässä maassa jatkuva lisääntyminen ja tämän maan työväestön elintason aleneminen samalle tasolle kuin työläisten elintaso on toisissa maissa.

Siirtolaisuutta rajoittavilla säädöksillä ei siis ole katsottu tämän maan työläisten etua, mutta niillä on voitu petkuttaa luokkatiedotonta työväestöä ja häiritä työväenluokan kansainvälistä veljeytymistä ja luokkana järjestymistä.

KANSAINVÄLINEN TYÖLÄISTEN JÄRJESTY- MINEN ON VÄLTÄMÄTÖNTÄ

Lukemattoman monet kerrat I. W. W:n lehdissä ja julkaisuissa on todistettu se seikka, että kapitalismi tänäpäivänä on kansainvälistä ja pyrkii yhä täydellisemmin sellaiseksi. Tässä kirjoituksessa- kin edellä mainittiin, että esim. Yhdysvaltain kapitalistien riistomahdollisuudet eivät rajoitu tämän maan, eikä mantereenkaan rajojen sisälle, vaan ne ulottuvat jo jokaiseen maan osaan maapallollamme. Tämä on siis seikka, joka meidän työläisten tulee tänäpäivänä ottaa huomioon ja ryhtyä työskentelemään entistä tarmokkaammin meidän luokkamme kansainvälisesti järjestäytymiseksi.

Kansainvälinen teollisuuksittain järjestäytyminen on meille tänäpäivänä yhtä välttämätöntä kuin on kansallisesitkin teollisuuksittain järjestäytyminen. Jokainen luokkatietoinen työläinen jo käsittää, että ammatittain järjestäytymisellä ei kyetä vastustamaan teollisuuksittain järjestäytyneitä kapitalistiluokkaa. Monien katkerain kokemusten viimeisten vuosien ajalla, olisi pitänyt tämän maan työläisille opettaa tämän läksyn, että lakkotaistelut ovat aivan tuloksettomia työläisille, jos ei niitä saada ainakin yhtä vissiä teollisuutta kokonaan käsittäväksi, ja vielä parempi jos ne saataisiin kaikkia teollisuuksia käsittäviksi. Nyt kun kapitalismi on kansainvälistä, niin ei riitä sekään, että me olemme, jos-

(Jatkoa sivulla 29)

HUONOJA UUTISIA

HARWARDIN yliopiston professori Edwin F. Gay antoi hiljakkoin lausunnon, että elinkustannukset tässä maassa tulevat jatkuvasti kohoamaan sitä mukaa kuin Euroopan kansat pääsevät jaloilleen.

“Kun joku maa ulkomailta saa vastaanottaa suurempia maksueriä, siitä on seurauksena epäedullinen kauppaalanssi, tuonnin ylittäissä vientiä, sillä suurin osa maksuista on suoritettava tavarassa. Tuotetut tavarat ovat suhteellisen halpoja, mutta siitä huolimatta kotimaisten tavarain hinnat kohoavat. Maa joka maksuja suorittaa kokee päinvastaista.”

Ennustelunsa elinkustannusten kohoamisesta Amerikassa professori Gay perusteli kokemuksiin Ranskan ja Saksan sodan, sekä Yhdysvaltain sisällissodan jälkeen.

Että tämä lausunto on paikkansa pitävä, siitä kai on pätevämpänä todisteena se, että elinkustannukset ovat viime aikoina tässä maassa jatkuvasti kohonneet. Tämä juttu lienee jokaiselle kuluttajalle ja ennenkaikkea jokaiselle työläiselle tässä maassa niin selvä ettei se pitempiä selityksiä kaipaa. Jokainen meistä lienee tietoinen siitä, että

ROTU- JA KANSALLISUUSVIHA*(Jatkoa sivulta 19)*

sakin maassa teollisuuksittain järjestyneitä ja taistelemme kaikkia sen maan teollisuuksia käsittävänä joukkona, sillä kapitalisteille jää mahdollisuus tuottaa tuotteita toisissa maissa ja siten rikkoa meidän taistelumme. Meidän on siis pyrittävä laajentamaan teollisuusjärjestömme koko maailman teollisuuksia käsittäviksi.

I. W. W. liitto on sellainen järjestö, joka järjestää työläiset kansainvälisiin teollisuusjärjestöihin. Tämä järjestö, vaikka onkin tähän saakka saanut huomattavamman jalantilan ainoastaan Amerikassa, ei kuitenkaan ole tämän maan kansallinen työväenjärjestö, vaan se on maailman työläisten teollisuusjärjestö, kuten sen nimikin osottaa. Tämä järjestö järjestää kaikki palkkatyöläiset, rotuun, väriin ja kansallisuuteen katsomatta. Se ei tunnusta rotu- ja kansallisuuseroavaisuuksia, mutta sensijaan se tunnustaa luokkaeroavaisuudet, pitäen niistä tinkimättömästi kiinni, järjestäen ainoastaan varsinaisia palkkatyöläisiä ja taistellen heidän etujensa puolesta aina ja kaikkialla. Tämän järjestön tunnetuksi tekeminen ja laajentaminen tulee olla jokaisen luokkatietoisien työläisen tärkein tehtävä tänäpäivänä.

Vapautukaamme siis, työläistoverit, kapitalistiluokan kättyrien lietsomasta kansallisuusvihamielisydestä ja hyljätkäämme poliittisten onnenonkijain valheelliset “kansainväliset työväenjärjestöt” ja ryhtykäämme toimimaan todellisen työväenluokan kansainvälisen luokkataistelujärjestön, I. W. W. liiton hyväksi.

meidän välttämättömän elintarpeidemme, s. o. ruuan, vaatteiden ja asuntojen hinnat ovat viime aikoina jatkuvasti kohonneet ja kohoavat yhä edelleenkin.

Meidän tilanteemme ei mahdollisesti ole nyt vielä tämän johdosta kehittynyt kokonaan sietämättömäksi, mutta aivan varmaan se sellaiseksi kehittyi lähimmässä tulevaisuudessa, joten meidän pitäisi kiinnittää tähän seikkaan suurempaa huomiota ja alkaa harkitsemaan keinoja itsemme turvaamiseksi. Tuollaiset ennustelut, kuin yllämainitun professorin lausunto on, jota ei suinkaan tarvitse epäillä liioelluksi siksi, että se on tullut yläluokkalaisten piiristä, ovat meille vakavia uutisia, joiden pitäisi muistuttaa meille luokkana järjestymisen välttämättömyydestä, sillä järjestymättöminä me emme voi itseämme puolustaa.

Meidän on järjestyttävä teollisuuksittain, että olisimme valmiita taistelemaan silloin kun tilanne kehittyi sellaiseksi, että taistelu on aivan välttämättömää. Me työläiset yleensä kai myönnämme, että olosuhteemme eivät tälläkään hetkellä ole keuhuttavat, mutta kun meille todistetaan niiden lähimmässä tulevaisuudessa kehittyvän vieläkin pahemmiksi, niin emme kai enään väitä, etteikö järjestymisemme ole välttämättömää.

**TOIMITTAJA HALUTAAN
TIE VAPAUTEEN**

Täten julistetaan Tie Vapauteen toimittajan paikka avoimeksi toimeen kykenevien I. W. W:n jäsenten haettavaksi.

Toimittajan tehtäviin kuuluu: toimittaa lehteä I. W. W:n periaatteiden, järjestön sääntöjen ja konventsionin päätösten mukaisesti. Hoitaa julkaisun liikettä, paitsi kirjanpitoa, joka kulkee sivutoimena.

Palkkaa maksetaan \$35.00 toimitustyöstä ja \$5.00 kirjanpidosta viikolta.

Toimeenvalitun täytyy olla kuulunut vähintään kaksivuotta yhtämittaisesti I. W. W. liittoon, omata suomen- ja englanninkielen sekä konekirjoitustaito.

(Möynettäkään nykyiselle toimittajalle uudelleen hakuoikeus.)

Hakemukset tulee lähettää allaolevalla osotteella syysk. 12 p. v. 1925 mennessä. Sen jälkeen julistetaan ehdokkaat yleisäänestyksellä valittavaksi.

Tie Vapauteen Julkaisukomitea,
3333 Belmont Ave., Chicago, Ill.

(Puheenj.) Gust Laihi, k. n. 234611.

(Kirjuri) A. Turner, k. n. 197880